

Saxones perterruerunt nescientes, quid age-
rent aut facere vellent. Habuerunt tamen
adhuc unum senem, Saxonem ac militem,
nomine Hastingato, quem propter probitatem
suam ac virilitatem nuncupantes ipsum
^(patrem) patrem. Hic accipiens bannerium, seu
vexillum exercitus eorum, quod eorum de-
tulerant, in manus suas, inquit, fuerunt
depictæ leo contra draconem et super illos
aquila volans. In hoc ostendens illis fortitudi-
nem, sapientiam ac humilitatem eorum,
quam antea habuerant, et laudem dixit:
O nobiles Saxones, auribus percipite verba
mea. Ego enim sum ^{senior} senior inter vos
et interpres multis guerris, pugnis et
dimicationibus et nunquam vidi Saxones
dare fugam. Si modo longius vivere debes,
tunc melius est, ut moriar cum amicis
meis. Volo etiam ⁱⁿ adiutorium accipere
virtutes antiquorum, nostrorum ac viri-
litatem et etiam aliorum, qui plus opta-
bant mori quam dare fugam. Et quid
ulterius protraham verba, oportet nos
pugnare contra inimicos nostros, quia
ipsi sunt securi + propter pacem, que data
est eis, et etiam propter multitudinem inter-
fectorum nostrorum. Ex hoc enim iam
sunt cassi & pugna iam peracta et etiam
quia iam videntes se esse securi, propterea
iam non habent custodiam. Unde sequi mi-
hi consilio meo, et si non omnia ^{ere} ~~ex~~perient
nobis, ut dixi, Dabo vobis griseum caput
meum. Et quia hac sero debemus cenare
ea que habemus, et requiescere per parvam
moram et tandem in primo gallosum

^{a/ patrem // prīm c.}
Vexillum et arma Saxonum.

q/ē add.

~~a/ nos? v. n. seq. ē c.~~

Qui nuper hic sunt interfecti,

+ p. c. xiv^a.